

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200904
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720200904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o maloletého F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov: matky M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Q. XX/XX, zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12 a otca Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., Z. Q. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Zuzanou Jankoviechovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, M. R. Štefánika 157/45, o návrhu otca na zmenu rozsahu styku a zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaniach otca a matky mal. dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. októbra 2020, č.k. 7P/15/2020-61, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletého F. m e n í tak, že návrh matky na zvýšenie výživného z a m i e t a .
- II. Výrok rozsudku o zameškanom výživnom z r u š u j e .
- III. Vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného na maloletého F. rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.06.2016, č.k. 7C/63/2016 - 28 tak, že otcovi zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého F. F., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 200 eur na sumu 220 eur mesačne od 21.04.2020, ktoré bude poukazovať do 15 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Druhým výrokom súd uložil otcovi dieťaťa zameškané výživné za obdobie od 21.04.2020 do 31.10.2020 v sume 133,50 eur zaplatiť matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom súd zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletého F.. V ďalšej časti výroku rozsudku súd schválil medzi rodičmi dohodu o rozsahu styku otca s maloletým F. počas pracovných dní a víkendov v rámci školského roka a počas školských prázdnin v mesiacoch júl a august. Touto dohodou súd zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.11.2017, č.k. 11P/154/2017-26 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 11.04.2018, č.k. 17CoP/10/2018-52. Posledným výrokom súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že otec dieťaťa sa podaným návrhom domáhal zmeny rozsahu styku s maloletým F., keď upravený rozsah styku v súčasnej dobe už nezodpovedá záujmu dieťaťa, nakoľko maloletý je vekovo starší, majú vytvorenú silnú citovú väzbu a on má záujem participovať na výchove maloletého. Zároveň sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti

na maloletého zo sumy 200 eur na sumu 140 eur od 01.05.2020, keďže u neho došlo k poklesu príjmu v porovnaní s dobou určenia výživného a nestačí pokrývať mesačné výdavky. Matka maloletého sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na mal. zo sumy 200 eur na sumu 300 eur mesačne z dôvodu, že od poslednej úpravy výživného uplynuli 4 roky a u maloletého došlo k zvýšeniu výdavkov, keď od 01.09.2019 začal navštevovať predškolské zariadenie. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie v časti výživného odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 5, § 78 ods. 1 Zákona o rodine; v časti schválenia dohody o úprave styku ust. § 24 ods. 3, § 25 ods. 1, § 36 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že od určenia vyživovacej povinnosti na maloletého F. uplynuli viac ako 4 roky. Hoci maloletý je stále v predškolskom veku, čiastočne u neho došlo k zmene pomerov, keďže je vekovo starší, fyzicky vyspelejší, začal navštevovať predškolské zariadenie, venovať sa rôznym športovým aktivitám. K zmene pomerov došlo aj u rodičov dieťaťa. U matky došlo k nárastu príjmu, keď v čase určenia výživného poberala rodičovský príspevok a v súčasnosti dosahuje zárobok cca 800 eur. U otca naopak došlo k poklesu príjmu, keď v čase určenia výživného dosahoval priemerný zárobok 1.424,97 eur a v súčasnosti je jeho príjem vo výške 1.138,69 eur. Súd uviedol, že napriek uvedenej skutočnosti, možnosti a schopnosti otca, najmä výška mesačného príjmu, prihliadnuc na odôvodnené potreby dieťaťa, umožňujú zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca, bez výrazného ohrozenia možností otca uspokojovať otcove životné potreby. V tejto súvislosti súd uviedol, že otec zo svojho príjmu spláca spotrebný úver (čerpaný v roku 2015 vo výške 27.000 eur) mesačnými splátkami vo výške 415 eur. Tento úver bol pritom použitý na nákup stavebného materiálu a náradia pri prerábke rodinného domu otcovho brata. Súd vzhľadom k všetkým skutočnostiam považoval za dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca o 20 eur mesačne odo dňa podania návrhu matky na zvýšenie výživného a návrh otca na zníženie výživného zamietol. Ďalej súd uviedol, že keďže dohoda rodičov ohľadne rozšírenia styku otca s maloletým zodpovedá záujmu maloletého, túto schválil. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie otec mal. dieťaťa. Namietal, že súd nevykonal vo veci dokazovanie v takom rozsahu, aby mal výdavky špecifikované matkou za preukázané. Súd vychádzal iba z tvrdení matky, ktoré sa v konaní neustále menili (predovšetkým u poplatkov za škôlku maloletého). Aj pokiaľ ide o športové aktivity maloletého, tieto sa počas pandémie nerealizovali, a teda výdavky za ne nevznikli. Matka taktiež maloletému nenakupuje mesačne oblečenie za cca 70 eur. Podľa jeho názoru zásadná zmena pomerov nastala u matky maloletého dieťaťa, ktorej sa v porovnaní s predchádzajúcim obdobím zvýšil príjem o cca 590 eur. Matke pritom klesli výdavky na maloletého, keďže nenavštevuje súkromnú škôlku, ale štátnu MŠ, kde sa mesačné výdavky pohybujú v sume cca 40 eur. Taktiež výdavky na lieky podľa výpisu z karty poistenca u maloletého nepredstavujú takú sumu, akú uvádza matka maloletého v návrhu. U neho pritom došlo k poklesu príjmu o cca 286 eur, ktorú skutočnosť súd nevezal vôbec do úvahy. Súd dostatočne nezohľadnil jeho pomery, keď žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, jeho matka je nezamestnaná a je onkologickou pacientkou, otec je invalidným dôchodcom, preto on hradí prevažnú časť nákladov na bývanie, mesačne vo výške cca 250 eur. Spotrebiteľský úver, ktorý čerpal v roku 2016 v sume 29.100 eur a ktorý spláca v sume 419, 64 eur, bol použitý na refinancovanie štyroch spotrebiteľských úverov, ktoré si vzal ešte pred narodením maloletého F., na zaplatenie operácie očí (2.000 eur), na rekonštrukciu bytu rodičov (6.000 eur). Ďalej časť peňazí z úveru použil na nákup stavebného materiálu a náradia na rekonštrukciu rodinného domu jeho brata, ktorý chcel následne odkúpiť, peniazmi z úveru uhradil aj záväzky, ktoré v tom čase mal a zbytok peňazí skonзумoval. Uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu ohľadom vyhodnotenia výšky jeho mesačného zárobku a poklesu príjmu v prospech dieťaťa bez výrazného ohrozenia jeho možností ako otca uspokojovať svoje vlastné základné životné potreby. Skutočne nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletého F. vyššou sumou ako 170 eur. Dodal, že matka má podľa všetkého dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohla chodiť na dovolenky a pobyty do zahraničia, o čom svedčia ňou predložené doklady. Nevidí preto dôvod na zvýšenie výživného, keďže matka tieto náklady vynaložila v čase, keď podľa jej vyjadrenia žila len z rodičovského príspevku, platila synovi súkromnú škôlku v sume 280 eur a zároveň svojej matke prispievala na domácnosť 200 eur.

3. V zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku podala prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie aj matka dieťaťa, domáhajúc sa v časti rozhodnutia o výživnom jeho zrušenia a vrátenia vecí na ďalšie konanie, prípadne zmeny rozsudku v tejto časti a vyhovenia jej návrhu na zvýšenie výživného. Uviedla, že súd uznal, že od poslednej úpravy, ktorá bola pred viac ako 4 rokmi, je maloletý vekovo starší, fyzicky vyspelejší, začal navštevovať predškolské zariadenie, venovať sa rôznym športovým aktivitám. Výdavky riadne špecifikovala, otec tieto nenamietal, a teda na jej strane nepochybne vzrástli náklady

na zabezpečenie výživy dieťaťa. Podľa jej názoru zvýšenie výživného za viac ako 4 roky o 20 eur nezohľadňuje ani infláciu a nezohľadňuje ani možnosti a schopnosti otca dieťaťa. Otec dieťaťa je zdravý, naďalej spláca úver, ktorý použil v plnej výške do nehnuteľnosti svojho brata a tento mu ho prepláca. Pritom je potrebné vziať v úvahu, že otec žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí majú svoj príjem a tvrdenie otca, že uhrádza väčšiu časť nákladov s bývaním, je v rovine tvrdenia. Pokiaľ by sa tieto náklady rozdelili na 3 osoby, boli by pre otca ďaleko nižšie ako uvádzal. Ak má otec zvýšené výdavky s vozením rodičov k lekárom, poukázala na to, že otec dieťaťa má ešte dvoch súrodencov, ktorí sú bezdetní a mali by v rovnakej miere zabezpečovať starostlivosť o svojich rodičov. Tak ako otec dieťaťa, aj ona, ale hlavne maloletý, ktorý rastie, si musí kupovať ošatenie, obuv. Dodala, že je presvedčená, že hoci žiadala zvýšiť výživné zo sumy 200 eur na 300 eur, tento návrh vychádza z reálnych výdavkov dieťaťa, ako aj z možností a schopností otca podieľať sa na takto požadovanom výživnom, ktoré je v záujme dieťaťa. Požadované zvýšenie výživného predstavuje cca 26 % z otcovho príjmu, čo je cca 1/4 a zodpovedá rozhodovacej činnosti súdov, kde výživné by malo byť vo výške 1/3 príjmu rodiča, ktorý nemá dieťa vo výchove. Snaží sa synovi kompenzovať rôznymi výletmi, športovými aktivitami, že s otcom nežijú ako rodičia spolu.

4. K podanému odvolaniu otca matka prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že jeho odvolanie nepovažuje za dôvodné. Uviedla, že otec v odvolaní neuviedol, ako žiada rozhodnúť; poukazoval len na to, že mu klesol príjem, vytykal súdu, že nezohľadnil ním splácaný úver. Vytykal taktiež súdu, že ona neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala deklarované skutočnosti. Otec pritom ňou deklarované výdavky v konaní nerozporoval. Pokiaľ otec prerábala byt svojich rodičov, ako už uviedla, otec dieťaťa má dvoch súrodencov, ktorí by sa taktiež mali podieľať na starostlivosti a výdavkoch svojich rodičov. Je pritom nemysliteľné, aby otec investoval do cudzej veci a tiež, aby si bral úver pre svojho brata, všetko mu zanechal a nedohodol sa o splácaní úveru s bratom. Pokiaľ otec poukazoval, že chodí na dovolenky a na pobyty do zahraničia, ako uviedla pred súdom, pomáha jej matka a vždy berie na tieto pobyty aj maloletého syna. Dodala, že po vyhlásení rozsudku začala s maloletým navštevovať súkromné rehabilitačné centrum, kde za jednu rehabilitáciu platí 20 eur, na čom sa otec nepodieľa. Zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného považuje za správne.

5. K odvolaniu matky sa prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril otec dieťaťa. Podľa jeho názoru odvolanie matky nie je dôvodné a ako dôvodnému žiadal vyhovieť jeho odvolaniu. Otec vo vyjadrení opakovane ako v odvolaní uviedol, načo použil peniaze zo spotrebiteľského úveru. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že mu brat prepláca predmetný úver, keďže on si po odsťahovaní z rodinného domu brata vzal všetko náradie a spotrebovaný stavebný materiál v hodnote cca do 3.000 eur mu brat kompenzoval odpustením nájmu v poslednom roku prenájmu domu. Taktiež zopakoval, že rodičia zo svojich príjmov nedokážu pokryť ani základné životné náklady (nájom za byt, energie, strava, ošatenie, lieky) a on im musí pomáhať, keďže jeho bratia nemajú na to možnosti (jeden je nezamestnaný, druhý spláca vysokú hypotéku). Jeho výdavky na ošatenie si vyžaduje charakter jeho povolania, o čom predložil interný príkaz zamestnávateľa.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že otec dieťaťa k príjmom jeho rodičov nepriložil rozhodnutia o kompenzačných príspevkoch a pokiaľ otec prerábala ich bývanie pre zdravotné dôvody, napr. kúpeľňu, jeho rodičia mali nárok na príspevok na takúto prerábku a zrejme ju aj čerpali. Poukázala na to, že výživné na dieťa má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami otca, pričom úver mal otec aj v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Otcom predložený pokyn zamestnávateľa ohľadne šatenia sa týka manažérskych pozícií, čo otec dieťaťa nie je. Dodala, že ona preukázala zvýšenie výdavkov u maloletého nielen uplynutím času, ale aj jeho záujmovými aktivitami, o rozvoj ktorých otec dieťaťa zrejme nemá u maloletého záujem.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že tvrdenia matky sa nie sú pravdivé a sú v hrubom rozpore so skutočnosťou. Matka sa nimi len snaží odvrátiť pozornosť od skutočnosti, že jej návrh na zvýšenie výživného nie je dôvodný. Opakovane uviedol, že u maloletého F. nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, čo i len v čiastočnom rozsahu, s výnimkou toho, že maloletý je vekovo starší. Naviac, výživné na maloletého F. bolo na základe rodičovskej dohody nastavené tak, aby zohľadňovalo jeho potreby aj v budúcnosti, teda, keď bude vekovo starší. Naďalej odmieta akceptovať tvrdenie matky, že na maloletého mesačne vynakladá 550 eur, čo aj vidí, keďže je s maloletým v pravidelnom kontakte. Ošatenie u maloletého je bežný štandard a obuv a sezónne oblečenie mu kupuje väčšie, aby vydržali aj dve sezóny, na čo ju už viackrát upozorňoval. Športové

aktivity syna podporuje, avšak v čase, keď boli pre situáciu futbalové tréningy povolené, maloletý na nich ani raz nebol. Maloletý nemá ani žiadne lyže, v zime sa chodil s matkou iba sánkovať. Pokiaľ jeho bratia neprispievajú ich rodičom finančne, snažia sa prispievať materiálne (úrodou zo záhrady, obnoseným ošatením pre otca). Pri prerábke ich rodičom nebol poskytnutý žiadny kompenzačný príspevok. Dodal, že na pozícii obchodného manažéra je u neho vyžadované predpísané ošatenie.

8. Obaja rodičia následne každý v ďalšom vyjadrení spochybňovali vzájomne tvrdenia druhého rodiča a zotrvávali na predchádzajúcej argumentácii.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca podľa § 388 CSP zmeniť, výrok rozsudku o zameškanom výživnom podľa § 389 ods. 1 CSP zrušiť a vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o schválení rodičovskej dohody o rozsahu styku odvolaním napadnutý nebol (voči tomuto výroku ani rodičia nie sú oprávnení v zmysle ust. § 122 CMP podať odvolanie), preto je v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

11. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

12. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím), je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti však môže byť iba skutočnosť, že sa závažnejším spôsobom zmena prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného preto treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Tieto sa však môžu stať dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

13. Pri zmene rozsudku súd už nemôže preskúmavať správnosť pôvodného rozsudku, ale sa musí zaoberať otázkou, či sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie už prisúdených opakujúcich sa splátok (R 33/1967).

14. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov v zmysle ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strana zamestnania (súd je povinný skúmať príčiny), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb u školopovinných detí, zmena majetkových pomerov a pod. Až v prípade, ak má súd za preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že o výživnom na maloletého F. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/63/2016-28 zo dňa 21.06.2016, ktorým súd zastavil konanie o časti návrhu na určenie otcovstva k maloletému F. a súčasne schválil dohodu rodičov, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne od 28.12.2015; zároveň sa rodičia dohodli na úprave styku otca s maloletým. V tom čase otec dosahoval príjem 1.424,97 eur, matka dieťaťa do mája 2016 poberala materský príspevok

v sume 480 eur, od júna 2016 rodičovský príspevok v sume 200 eur mesačne. Maloletý F. mal vtedy pol roka.

16. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (06.10.2020), po uplynutí viac ako 4 rokov od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že u účastníkov konania došlo k zmene pomerov. U maloletého F. v tom, že je vekovo starší, vyspelejší, začal navštevovať predškolské zariadenie a venovať sa športovým aktivitám. U matky v pozitívnom smere, že jej vzrástol príjem, ktorý v súčasnosti dosahuje v priemere vo výške 800,32 eur mesačne. U otca zasa v negatívnom zmysle, že jeho príjem poklesol zo sumy 1.424,97 eur na sumu 1.138,69 eur. Napriek tomu, podľa názoru súdu prvej inštancie, schopnosti a možnosti otca, najmä výška jeho mesačného zárobku, prihliadnúc na odôvodnené potreby dieťaťa, umožňujú pristúpiť k zvýšeniu výživného, bez ohrozenia možnosti otca uspokojovať svoje životné potreby (zvlášť, keď spláca spotrebný úver (27.000 eur- správne 29.100 eur) po 415 eur mesačne, ktorý bol použitý do prerábky rodinného domu jeho brata). Súd preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého o 20 eur mesačne, na sumu 220 eur mesačne.

17. Na rozdiel od súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje s konštatovaním súdu, že pri uvedených pomeroch bolo dôvodné otcovi dieťaťa zvýšiť vyživovaciu povinnosť na maloletého F.. U otca dieťaťa totiž nenastala taká (pozitívna) zmena pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie, u otca došlo k (objektívnemu) zníženiu príjmu o cca 286 eur mesačne. Splácanie úveru otcom v sume 419,64 eur mesačne (bez ohľadu na to, kam otec peniaze použil) ani odvolací súd nezohľadňoval ako výdavok, ktorý by mal mať vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca; teda tento výdavok nemá prednosť pred plnením vyživovacej povinnosti na maloletého, naviac uvedený úver splácal otec dieťaťa už v čase predchádzajúcej úpravy výživného. Na druhej strane, napriek skutočnosti, že otcovi sa znížil jeho príjem oproti poslednej úprave výživného, pri súčasnom zvýšení príjmu u matky dieťaťa, za súčasného zvýšenia veku u maloletého, navštevovania predškolského zariadenia, prípravky futbalu, uvedené skutočnosti neodôvodňujú s poukazom na schopnosti a možnosti otca a jeho životnú úroveň zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloletého. Je potrebné zdôrazniť, že u každého z rodičov je potrebné zohľadňovať nevyhnutné výdavky na bývanie (u otca príslušnú časť, keďže v spoločnej domácnosti s ním bývajú jeho rodičia, ktorí sa taktiež majú podieľať na nákladoch), stravu, ošatenie, obuv, hygienu, lieky a pod., ktoré nevybočujú zo štandardného rámca. Rovnako tak výdavky u maloletého je potrebné akceptovať v rovine bežných výdavkov škôlkara vo veku X rokov.

18. Odvolací súd s poukazom na všetky uvedené skutočnosti nepovažoval návrh matky na zvýšenie výživného (ani čiastočne) za dôvodný. Preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca podľa § 388 CSP zmenil a návrh matky zamietol. Nadväzujúci výrok o zameškanom výživnom podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil. V kontexte vyššie uvedeného výroku rozsudku o zamietnutí návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloletého podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1, 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu týchto trov. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.